

NAGYPÁL ISTVÁN

Elalvási technikák

(altatóra)

Lefekvéskor magzati póz helyett
kígyóformát ölt a testem, a hiányt
nem pótolja az ócska pacsulival be-
fűjt plüssfigura, rajt' piros kitűző
forma, egyedül fekszem, dúdlok
egy altatót, de nekem nem autók
dudálnak meg katonák sorakoznak,
hogyan aludjak el szépen kisbalázs.

*

Mindennap más ünnepi mondóka
jut eszembe, hol pünkösd, hol meg
húsvéti, máskor meg karácsonyi,
bolondozom, Demiánnak szólítatom
magam, ahogy a gyerekek, akik még
elkövethetnek kisebb-apróbb hibát.
Aztán az alvás nehezen megy, fel-
riadok, az útról megszólal a riasztó,

te újra ott fekszel az ágyban, így
hiszem, hogy el tudjak aludni,
eszembe jut, mikor hirtelen keltél
fel, morogtál és ellöktél, rosszul
esett, ekkor rúgtalak le az ágyról,
koppant a tested, elemek heverték
melletted (széthullott a távirányító),
mintha belőled estek volna ki.

*

Kinevettelek, ki kellett, hogy
nevessetek fentről, miközben te
ott feküdtél lent, az altatódalod
tele volt katonákkal, akik haza-
tértek a háborúból, engem is

annak néztél és én eljátszottam,
ellenségnek néztelek, mert te
nem akartál segíteni a társadon.

*

Feküdni akartál, békésen, mint
a nővérek, a nagymamák, mert
ők lányok, mondtad és sírtál,
meg kellett vigasztalni téged,
ahogy Ken Barbit (így játszanak
a lányok), de sosem jöttél rá,
hogy katonák meg autók helyett
én sem vettem meg a lányokat

Minden

*Minden olyan még, mintha Demián
törölgetné a polcokat, eltűnik naponta
minden piszkos folt, a közös fényképek
minden nap pár fokot fordulnak el.*

*Minden ismét ugyanazon a helyen,
fénykép, a polcra húzott ujjnyomok,
megjelenik és eltűnik Demián arca,
megjelennek, eltűnnek arcok előttem.*

*Minden doboz, orvosi tűk, sztóma-
zsákok, diétás szirupok, tisztaszoba,
mindennek megvolt a helye, nem
mozdult semmi sem, és én állok*

*hülyén a polcok előtt, majd az ágy
elé fekszem, talán az ablak alá
kuporodom, az is lehet, meg sem
mozdulok, állok, ahogy minden más.*